

Докато разговарях с Адон и Физор Апс, на сцената започна друго представление и шумът отново стана непоносим. Публиката се смееше все по-гръмко, подвикваше, пляскаше и тропаше с крака. Аз казах на Леа, че ще отида в по-отдалечената част на парка, където шумът беше по-малък. Адон, Физор Апс, Дахра и Тера Анк също тръгнаха с мен, защото явно шумът им пречеше и на тях. По пътя попитах Адон.

- В какво състояние беше хангара ти?

- Не бяха нанесли големи поражения – успокои ме

Адон. - На външната врата всъщност нищо не са направили, сигурно имат интелигентни устройства за бързо разшифроване на заключващи кодове. И другата врата с електронен ключ също са отворили така. На последната врата, която се затваряше с механичен ключ направо са стопили резето с изстрел от тяхното оръжие. Явно е било настроено на голяма мощност. За ограничителите на крайници също са били готови, срязани са толкова фино и гладко, сякаш с нож нещо меко. И предполагам, никой не е пострадал.

- Бяха в много добро състояние, когато минаха през невидимата врата – потвърдих аз.

- И, освен това – продължи Адон, - всичко е станало доста бързо.

- А защо никой не им попречи? - учудих се аз.

- Нали знаеш? - вдигна рамене Адон. - Традицията. Сметнали са ги първоначално за хора от Варна. След това са разбрали, но било вече късно.

- Ако Ерис Ликт се беше върнал на кораба-майка, можеше да стане много опасно – каза Физор Апс. - Нямаше да се двоуми да атакува.

- Едва ли – не се съгласи Дахра. - Ако не могат да си оправят системата и не излетят, какво може да ги очаква? Колкото и неуязвим да е корабът им, сигурно могат да се намерят пролуки и за примитивни оръжия. Освен това, Хронда може и да се намеси.

- Нямам представа, дали Съветът би дал такова разрешение – отвърна Адон, - но наистина, за Ерис Ликт това е сериозна заплаха. Нашите оръжия са не по-лоши от техните. А и не е необходимо използване на истинско оръжие. Достатъчно е да им завладеем оръжейните системи.

- Аз вече съм вътре – каза Дахра. - Държа ги под око.

- Доколко можеш да контролираш системите им? - попита Адон.

- Доколкото е необходимо – отговори Дахра. - Открила съм кодовете за достъп до подсистемите на различни класове енергийни оръжия. Сега са изключени. Доста време се опитват да възстановят достъпа до тях, но аз съм променила нивата и те не могат да се ориентират. Ще им трябва доста време или много добри специалисти.

- Все пак не трябва да си много сигурна – поклати глава Адон. - Не смятам, че специалистите им са лоши. Просто не разполагат с централната система за управление и това им е основната пречка. Сигурно всичките им добри специалисти работят именно върху това и не ги интересува много системата на енергийните оръжия.

- Така е – съгласи се Дахра. - Над деветдесет процента от ресурсите им са насочени към възстановяване на ядрото на системата. Уловила съм доста от техните разговори и ще ми е нужна помощта на Тера Анк, защото не разбирам езика им.

- Няма проблем – обади се Тера Анк, която говореше доста добре съвременен хърватски. - Освен това, мисля че познавам структурата на тяхната операционна система. Това е най-разпространената операционна система на Алтре Мунс.

- Не само – каза Физор Апс, - сървърите на Земята я използват също.

- Така ли? - изненада се Дахра.

- Да – кимна Физор Апс. - По-точно използват нейни варианти. Но в основата си е същата система. Разбира се, масово на Земята се използва друга операционна система, която пуснаха наши конкуренти, без да знаят, че контролният пакет отдавна е в наши ръце.

- В чии ръце? - не разбра Дахра.

- На търговската асоциация на Блавор – обясни Физор Апс, - но Додранс е фиктивен притежател на акциите с управляващ глас.

- Мамо, дядо нищо не разбира от операционни системи! - извика Тера Анк.

- Не е необходимо да разбира – засмя се Физор Апс. - Той само държи акциите. Е, и от това не разбира много, но Блавор плаща на съответните хора да контролират нещата.

- Това са доста сериозни неща – казах аз. - Казваш, че контролирате най-голямата софтуерна компания на Земята?

- Не е толкова голяма – пренебрежително отвърна Физор Апс. - Общата стойност на акциите на тази компания представляват около един процент от акциите в компанията на Блавор.

- Само един процент?! - извиках изненадано аз.

- Ами да – потвърди Физор Апс. - Нашият капитал

е трупан хиляда години, търгуваме със стотици светове. Нямаме ограничение от време и пространство. Можем да предложим изгодни условия дори и на Хронда.

- Знаеш, че това ще е много трудно – каза Адон. - Пък и изгодни условия за вас не значат изгодни условия за нас.

- Защо? - дръпна се Физор Апс. - Никога не ощетяваме своите партньори. За нас това е правило. Изгоден договор за нас означава изгоден договор за партньора ни.

- Малко ме съмнява – чух зад гърба си гласа на Миро. - Попрочетох книгата на гвардияна. Оттам ми стана ясно, че за Блавор изгодното си е изгодно за него, а не за другата страна. Нищо лично. Блавор ми е много симпатичен, но бизнесът си е бизнес.

- Миро – с леко раздразнен тон започна Физор Апс. - За съжаление, като че ли забрави, че благодарение на Блавор сега вие с Драгица сте собственици на голям пакет акции, които са част от контролния пакет на онази компания.

- Физор – засмя се Миро, - знам, че си бизнесдама, затова не ти се сърдя. Но ако Блавор се е съгласил на този жест, значи за него сделката е била още по-изгодна.

- Миро! - изсъска Физор Апс. - За какво говориш?

- Мамо – обади се Тера Анк, - не беше ли ти Миро любим? Май му държиш тон като на татко.

- Тера Анк! - разгневи се Физор Апс и тогава разбрах колко силна е тази жена. Неволно тя бутна тежката пейка, на която седяхме, и насмалко щеше да я катурне, ако Адон и аз не успяхме да я задържим в хоризонтално положение.

- Добре, мамо, ти дори не ме запозна с него! -

малко разсърдено каза Тера Анк.

- Не съм ли? - учуди се Физор Апс, вече видимо успокоена. - Ами, запознайте се. Миро. Тера Анк.

- Приятно ми е, Миро.

- И на мен. Аз съм Тера Анк.

- Добре – Физор Апс погледна първо Миро, а след това Тера Анк. - Сега се познавате. Но нищо повече!

- Мамо! Какво те прихваща? - учуди се Тера Анк. - Какво повече.

- Никаква близост! - натърти Физор Апс.

- Физор! - извика Миро. - Какви ги приказваш?! Да не намекваш, че мога да се занимавам с непълнолетни?

- Аз да предупредя! - Физор Апс беше твърда.

- Миро! - каза Тера Анк. - Не съм непълнолетна!

Мога да вземем сама решения.

- Извинявай – отвърна Миро. - Не исках да те засегна.

- Всичко е наред – засмя се Тера Анк. - Разбирам, защо мама те е харесала.

- Така ли? - извика Физор Апс. - И защо?

- Ами... много е сладък – въздъхна Тера Анк.

- Май взе да става опасно – каза Миро. - И, да се разберем. Тезата, че съм бил от някакво си друго време, е измислена от Винко Станс.

- Миро, нали ти показах нещо? - Физор Апс посочи таблета си.

- Какво? - учуди се Миро.

- Ами... - Физор Апс пак посочи таблета си.

- Мамо, какво си му показала? - любопитства Тера Анк.

- Не ти влиза в работата! - срязва я Физор Апс.

- Нали съм ти дъщеря? - възнегодува Тера Анк.

- Дъщеря си ми и затова не трябва да ми се бъркаш в личния живот – твърдо каза Физор Апс.

- Разбрах – кимна Тера Анк. - Показвала си му интимни снимки.

- Тера Анк! - гневно извика Физор Апс. -
Забранявам ти да говориш така!

- Как така? - учуди се Тера Анк. - Не е ли така?
Миро, не е ли така?

- Ами... - опита се да каже нещо Миро, но не излезе нищо. - Ами...

- Е? - погледна го изпитателно Тера Анк.

- Не знам какво да кажа – вдигна рамене Миро.

- Много си сладък! - засмя се Тера Анк. - Това беше потвърждение. Мама ги прави едни такива...

- Тера Анк! - пак се ядоса Физор Апс.

- Добре – Тера Анк стана от пейката. - Аз ще се поразходя малко из парка, а пък вие си поговорете като възрастни.

- Аз ще дойда с теб – каза Дахра и тръгна с Тера Анк.

- Деца – въздъхна Физор Апс.

- Много е умна – каза Миро. - Прекалено строга си към нея.

- Нямах дъщеря и не знаеш какво е – поклати глава Физор Апс. - Трудно ми е да бъда с нея постоянно, защото бизнесът ми е такъв. Тя порасна доста самостоятелна, но ме е страх за нея. Майка съм ѝ и се боя.

- Сигурно имаш право – подкрепи я Адон. - Майка ми много се тревожеше за мен. Не искаше да уча такива дисциплини във висшето училище. Боеше се за мен. Не я послушах. Сега често си мисля, че е била права.

- И на мен ми се струва, че майка ми е била права –

отвърна Физор Апс. - Не искаше да се занимавам с опасни неща, да управлявам космически кораби, да се впускам в пътешествия във времето, да се замесвам в сделки с непочтени същества. Сега я виждам все по-рядко и се мъча да я зарадвам, като се опитвам да ѝ разказвам весели истории, но тя ми изглежда измъчена. Много се плаши за мен. Опитва се да ми го каже по доста заобиколен начин, за да не ме засегне. Нали отдавна съм голяма. Но тя е много права. Предвиди, че може да се случи нещо на Тера Анк. Тя има такава способност.

- Да предсказва? - попитах аз.

- Да – кимна Физор Апс. - От човешка гледна точка, да.

- Защо, от ваша различно ли се тълкува? - поинтересувах се аз.

- Да – отговори Физор Апс. - Майка ми минава понякога на друго ниво. Не е много стабилна и бързо се връща, но успява да научи много ценни неща. Така успя да ми каже за Тера Анк. Беше обезпокоена, но знаеше изхода.

- Не знаех това – каза Миро. - За майка ти, искам да кажа.

- Знаеше го – погледна го Физор Апс, - но с другото самосъзнание.

- Физор! - Миро се опита да каже нещо, но тя сложи пръст на устата му.

- Няма да говорим по този въпрос – каза тя. - Нали четеш книгата на гвардияна? Спокойно можеш да я дочетеш.

- Добре, добре – съгласи се Миро. - Малко множко ми дойде тази история. Различни времена, други светове, други измерения, дежавю и какво ли не. Май ще трябва да се наспя.

Смехът на публиката не стихваше.
Представлението беше към края си. Започнаха да се чуват
викове. Те прераснаха в нещо като скандиране. Постепенно
то се усили и ние ясно чухме:

- Онда Хродайон! Онда Хродайон!